

Λοχίας Δημήτριος Ίτσιος «ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΘΕΡΜΟΠΥΛΕΣ»

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

Τα ξημερώματα της 6ης Απριλίου οι Γερμανοί προσπαθούν να διασπάσουν τη γραμμή Μεταξά, επί τις βουλγαρικής μεθορίου, Οι Έλληνες στρατιώτες έδωσαν μια ηρωική μάχη στα οχυρά. Ξεχωριστή όμως, είναι η ιστορία του έφεδρου λοχία Δημήτρη Ίτσιου, ο οποίος ήταν επικεφαλής της αντίστασης στο πολυβολείο Π8 στην ομορφοπλαγιά του Μπέλες πάνω από τα Άνω Πορόια Σερρών.

Ο Λοχίας Δημήτριος Ίτσιος γεννήθηκε στις 5 Απριλίου 1906, ήταν Έλληνας βλάχικης καταγωγής, έφεδρος υπαξιωματικός του Ελληνικού στρατού. Κατά τη διάρκεια της γερμανικής εισβολής στην Ελλάδα με την κωδική ονομασία ΜΑΡΙΤΑ τον Απρίλιο του 1941, Ο Λοχίας Ιστιος διοικούσε διμοιρία πολυβόλων που αποτελούνταν από τα Π7 και Π8 πολυβολεία.

Η ΣΤΙΓΜΗ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΣΗΣ

Ο Ίτσιος αν και ήταν μόνο με πέντε στρατιώτες, κάλυψε την υποχώρηση των Ελλήνων στρατιωτών και η αποστολή του ήταν να αντέξει όσο περισσότερο χρόνο

μπορούσε. Ο έφεδρος λοχίας άντεξε μέχρι να του τελειώσουν τα πυρομαχικά. Περίπου 33 χιλιάδες σφαίρες ανάγκασαν τους Γερμανούς να θυσιάσουν περίπου 200 άνδρες και να χάσουν έναν αντισυνταγματάρχη, τον Έμπελινγκ. Ο Ίτσιος έχει εντολή να υποχωρήσει και αυτός, όταν κερδίσει τον απαιτούμενο χρόνο, αλλά οι Γερμανοί τον περικύκλωσαν. Ο Ιστιος δίνει εντολή στους στρατιώτες να φύγουν και να τον αφήσουν μόνο του να συνεχίσει την αντίσταση. Οι άνδρες υπάκουσαν εκτός από δυο φαντάρους, τον ΖΙΩΓΑ και τον ΚΟΖΑΡΤΖΗ. Οι τρεις άνδρες μένουν για να πεθάνουν αγωνιζόμενοι. Ούτε οι βολές του πυροβολικού, ούτε οι επιθέσεις των επίλεκτων χερσαίων δυνάμεων της Βέρμαχτ σταμάτησαν την αντίσταση του πυροβολείου. Τελικά τους νίκησε το αναπόφευκτο. Η εξάντληση δηλαδή των πυρομαχικών τους. Δεν είχαν πλέον άλλες σφαίρες. Αναγκαστικά παραδόθηκαν. Οι Γερμανοί πλησίασαν το Π8 και ο επικεφαλής τους άνοιξε διάλογο με τον λοχία. Ο διάλογος φθάνει με διάφορες παραλλαγές αλλά το πνεύμα είναι πάντα ίδιο...

Στρατηγός Σόρνερ: Που είναι ο αξιωματικός σου;

Λοχίας Δημήτρης Ίτσιος: δεν υπάρχει, εγώ είμαι επικεφαλής

Στρατηγός Σόρνερ: εσύ;

Λοχίας Δημήτρης Ίτσιος: ναι;

Στρατηγός Σόρνερ: συγχαρητήρια, με την αντίσταση σου ζωντάνεψες το πνεύμα των προγόνων σου

Λοχίας Δημήτρης Ίτσιος: έκανα το καθήκον μου

Στρατηγός Σόρνερ: και τώρα πρέπει να κάνω και εγώ το δικό μου.

Ο Διοικητής διέταξε να τον εκτελέσουν. Ο Ίτσιος με απορία ρώτησε γιατί; , αλλά ο Γερμανός δεν είχε άλλες απαντήσεις. Έβαλε τους άνδρες του να παρουσιάσουν όπλα. Τον τίμησε και αμέσως μετά με το όπλο του πυροβόλησε στο κεφάλι. Τους άλλους δύο φαντάρους δεν τους πείραξε. Μετά από λίγο τους άφησε ελεύθερους και αυτοί διηγήθηκαν την ιστορία τους και τη θυσία του Ίτσιου. Μετά τον πόλεμο η γυναίκα του ξέθαψε τα οστά του και τον έθαψε στο χωριό τους που ήταν κάτω από το πολυβολείο, την Άνω Πορρόια Σερρών.

Μεταθανάτια, στον Δημήτριο Ίτσιο αποδόθηκε ο βαθμός του Επιλοχία, καθώς και το Αργυρό Αριστείο Ανδρείας. Μετά από χρόνια, στήθηκε στην Ομορφοπλαγιά, κοντά στο Π8, αναμνηστική στήλη και το στρατόπεδο που υπάρχει στο χώρο της θυσίας του, πήρε την ονομασία «Στρατόπεδο Ίτσιου».

Πηγή: cognoscoteam.gr